

Hitek és tévhitek a homeopátiával kapcsolatban

Először is szeretnék köszönetet mondani Blaskó György professzor úrnak, hogy a Magyar Orvosban lehetőséget teremt ezzel a cikksorozattal a homeopátia felé nyitás, és az ezzel kapcsolatos esetleges tévhitek eloszlatására.

DR. VÁRADI HORTENZIA
Homeopata orvos

Úgy gondolom, hogy a homeopátia megismerése minden gyakorló orvos számára hasznos lehet, aki kellő nyitottsággal vagy egészséges gyanakvással tekint a holisztikus gyógymódok felé. Nagyon fontosnak tartanám az ún. akadémiai orvoslással történő közös munkát, az együttműködési lehetőségek közös keresését, egymás álláspontjának tiszteletben tartása mellett. Hazánkban az elmúlt évtizedek nem kedveztek ennek a közeledésnek.

Miért is lenne ez egyre fontosabb napjainkban? Az internet világában a laikusok számára is nagyon sok információ elérhető, amelyek érthetősége nem mindig felel meg a beteg igényeinek, és szakmai szempontból is hagyhat kívánnivalót maga után, valamint félrevezetheti az érdeklődőt. Szükséges lenne ezért a hiteles orvosi tájékoztatás, mely megfelelő információk hiányában természetesen nem lehetséges.

Kérem, tekintsék ezt a sorozatot egy lehetőségnek, amely a homeopátia pontosabb megismerését szolgálja, mindez pedig történeten közös célunk, betegeink meggyógyítása érdekében.

TÖRTÉNETI RÉSZ

A brit királyi család, Yehudi Menuhin, John Rockefeller, Tina Turner, Teréz anya és Mahat-

ma Gandhi kevés közös dolgot mondhatnak el magukról azon kívül, hogy mindannyian a homeopátia elkötelezett hívei voltak. A homeopátiának akadnak lelkes támogatói és adáz ellenségei, de az ok, hogy ez a 200 éves alternatív orvostudomány fennmaradt a történelem során, egyszerű: a homeopátia működik.

Mivel hatásmechanizmusát mélységeiben csak a XX–XXI. század vizsgálati eszközeivel és fizikai ismereteivel lehet igazolni, sokan tartják a XXI. századot a tudományos homeopátia igazi eljövendő virágkorának. De gondoljunk bele, hány évig használták sikerrel az aszpirint, miután 1899-ben szabadalmaztatták, kizárólag empirikus alapon, mivel részletes hatásmechanizmusát csak a hetvenes években írták le. (Vane, Bergstrom és Samuelson kaptak ezért Nobel-díjat 1976-ban).

A homeopátia egy gyógyítási paradigma, melynek lényeges eleme, hogy egységként kezeli az individuum fizikai és szellemi tulajdonságait. Ha a gyógyítási módszereket leegyszerűsítve definiáljuk, két irányvonalat határozhatunk meg:

(I) specifikus tünet kezelése,

(II) a szervezet öngyógyításának serkentése, vagy, mint egyes autoimmun betegségek esetében, annak regulációja a gyógyulási folyamat irányába. A homeopátia gyógyszerei, melyek Magyarországon is törzskönyvezett szerek, az utóbbi módon, az immunmoduláción keresz-

tül hatnak. Az ilyen gyógyulás, bár egy krónikus esetenél lassabb, mint egy gyorsan ható tüneti, de az okot meg nem szüntető terápia, hosszú távon is maradandó javulást hoz. A szervezet önregulációjának irányítása az objektív leletek és a szubjektív személyiség mélyebb rétegeinek együttes vizsgálatával lehet sikeres.

A homeopátia mélyebb ismeretéhez először annak szabályait kell definiálnunk:

Dr. Selye János, a stresszelmélet megalapozója volt az első tudós, aki komolyan vizsgálta az érzelmi, vegetatív állapot hatását a szervezetre. Az ő elmélete szerint a betegség tünete vészreakció az egyensúlyi állapot visszaállítására.

Egyszerű példaként a fertőzés ok-láz okozat, védekezési mechanizmus párhuzamot hozta fel. Hiszen már Celsus is írta: „Adjatok kezembe egy szert, amivel lázat tudok okozni, és meggyógyítok minden betegséget”. Kluger és társai az 1980-as években publikálták kísérleteiket, melyben bizonyították, hogy az enyhe lázas állapot fokozta az interferontermelést és a limfocitaaktivitást a szervezetben. Egyfajta „termoregulációs” módszerként működött. Fizikai tételként is ismert az élő és élettelen rendszerek önregulációs törekvése a homeosztázis fenntartására, a rendezettség állapot (entrópia) bizonyos szintjei fontosak az élő rendszerek fennmaradása és környezetükkel folytatott stabilitása szempontjából. Natura sanat!

A homeopátiás kezelés alaptétele: a hasonlóság szabálya

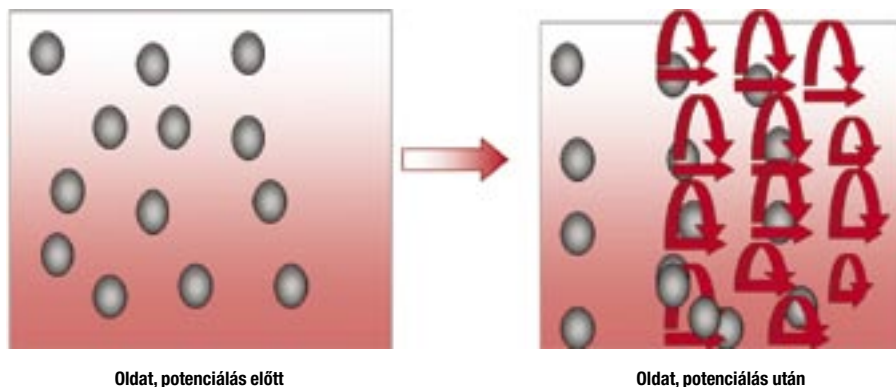
Túlادagolva minden növény, ásvány és kémiai anyag egy rá jellemző egyedi fizikai, mentális, érzelmi tünetegyüttest okoz. Ez különböző. Pl. az arzén hatását jól ismerjük, hiszen évszázadokon át használták családi és dinasztikus problémák megoldására, így az arzénmérgezés tünetei jól dokumentáltak a törvényszéki orvostanban. Az is tény, hogy azonos betegségekre egyes emberek különböző módon reagálnak fizikai, mentális és érzelmi szimptomákkal.

A homeopátia a közhiedelemmel ellentétben nem keleti, hanem európai, német eredetű gyógymód, és egy empirikus szemléletű

1. ÁBRA.



2. ÁBRA.



Oldat, potenciálás előtt

Oldat, potenciálás után

orvos-gyógyszerész felfedezése, módszere szerint azt a szert kell egy betegségre megtalálnunk, amely a beteg ember tüneteinek hasonló tüneteket okozna túladagolva. Ha megvan a simile, ezt nagyon kicsiny, biztonságos adagban kapja a beteg.

A homeopátia szerei egyénre szólók. A betegséget egy egyénre jellemző tünetek összességéként, pszichofizikai trauma eredményeként értékeli. (Ullmann, 1991)

Ehhez egy kis etimológiai visszatekintés, miből is ered a tünet, szimptóma kifejezés. A szó görög eredetű, eredeti jelentése nyersfordításban „valami velejárója”. A homeopátia a tünetet jelzőként értékeli, profán hasonlattal úgy, mint amikor

az autóban ég az olajjelző lámpa. Ilyenkor, ha meg akarjuk oldani a problémát, nem az égőt csavarjuk ki, hanem olajat cserélünk a motorban.

A higany, a mercurius egy nagyon széles körben használt homeopátiás szer. Számos akut és krónikus állapotra adható. Nem azért hat, mert antibiotikus, nyugtató vagy stimuláló hatása van. A homeopátiás alapszabály szerint hat, azaz azokra az emberekre, akik a higany-túladagolás speciális tüneteit produkálják betegségük velejárójaként.

Vegyünk erre egy példát. Milyen tüneteket okoz a per os higanymérgezés egészséges embereknek? A szervezetbe jutó higany a szájban, a gyomorban, a végbélben és a vesékben okoz elsősorban elváltozásokat. A szájban fokozott nyálérválasztás, bűzös lehelet, a mandulákon alhártya és fekélyes szétesés képződik. Talán nem meglepő, hogy homeopátiás hígításban a mercurius az angina pseudomembracea és a stomatitis kezelésében gyakori szer. A bélben fekélyes gyulladás alakul ki, nyálkás-véres széklettel. A dysenteria és a colitis ulcerosa kórképe nagyon hasonló lehet.

A hasonlóság törvénye használatos a hagyományos medicinában is. Ez az immunizáció alapja, és pl. a modern allergiakezelés egyik alapköve is.

Hasonlóan ható szerek:

- Hiperaktív gyermekeknek – metilfenidát (ritalin).
- Allergiánál allergénnel való deszenzibilizálás (hígított allergének).
- Oltások (előlt kórokozókkal).
- Probléma: az egyéni érzékenységtől függően mellékhatások jelentkezhetnek.

Példák az ellenhatáson alapuló gyógyszerekre:

- Székrekedésre hashajtó.
- Gyulladásra gyulladásgátló.
- Gyomorsav-túltengésre antacidum.

A hasonlót a hasonlóval homeopátiás és hagyományos alkalmazása közti különbség az adagolt gyógyszer mennyiségében és a felírás egyéni tünetekre individualizált módjában rejlik.

Vegyünk például egy fejfájást. Milyen sokféle lehet! Van, akinek homloktájékon, másnak tarkónál, jobb, avagy bal oldalon lokalizált a fájdalma. Romlik, ha mozog, vagy ellenkezőleg, ha lefekszik. Van, akinek a jégtömölő, és van, akinek a meleg borogatás használ. A továbbiakban kiderülhet, hogy társul mellé emésztési probléma, vagy szédülés, esetleg torokfájás. Tünetek individuális variációi, melyek egy adott szerre utalnak. A homeopátia tünet-szer-kapcsolatai nagyon alkalmasak a számítógépes analízisben való felhasználásra, jelenleg is számos repertorizációs szoftver (Repertorizáció: Tünetek alapján történő szerkeresés.) van forgalomban, de a homeopátiás vizsgálatnál nagyon fontos tényező marad a beteg-orvos-interakció.

Természetesen vannak olyan homeopátiás szerek, melyek 200 év tapasztalata alapján egyes szervekre vagy betegségekre specifikusan hatnak. Ez leegyszerűsíti a homeopátia laikus alkalmazását, mivel ezek a szerek komplex tablettá formájában (több bevált hatóanyag egy tablettában), jelölt indikációval kaphatók.

De milyen kérdések merülnek fel egy individualizált szer keresésekor?

Vannak a fő tünetek és a melléktünetek. Milyen napszakban romlik az állapot? Befolyásolja az időjárás?

Van olyan étel, amit kedvel a beteg, vagy amit kifejezetten elutasít? Volt mentális vagy fizikai trauma az életében? A módszer iránt szkeptikusok a kérdéssort logikátlanok és feleslegesnek ítélik. Azonban a tudomány egyre több bizonyítékot szolgáltat arra, hogy igen, ezek fontos információk. Elfogadott tény, hogy a szerveknek és az enzim/hormontermelő folyamatoknak megvan a maguk napi (diurnális) „ritmusa”: ezt a kronobiológia ismeri és kutatja. A klimatikus jelenségek is hatással vannak az agy kémiai folyamataira, az egyes ételpreferenciák metabolikus zavarokra utalhatnak. A kétszáz éves empirikus módszert kezdi igazolni a modern tudomány.

A hasonlóság törvényét és az individuális kezelés elvét általában elfogadják. A homeopátia leginkább vitatott ténye maga a gyógyszer, azaz az előállítás módja.

Milyen megoldandó feladat elé nézett Hahnemann, amikor tökéletesítette gyógyszereinek formulációját?

– A dózist minimalizálni kell, és a beteg fogékonyságához szükséges adaptálni.

– A kiindulási anyag esetleg toxikus tulajdonságait megszüntetni, mellékhatás-mentessé tenni.

A homeopátiás gyógyszerkészítésnél a hígítások több lépésben történnek. Minden hígítás után ütve rázzák, azaz dinamizálják az oldatot. Így eredetileg mérgező anyagok is alkalmassá tehetők a gyógyításra.

Ez egy hosszú folyamat, mely során az eredeti kiindulási anyagot hígítják, leggyakrabban 1:99 arányban oldószerral, összeárazzák, majd a kapott anyag 1 egységét ismét oldószerral



keverik, rázzák, és ez a folyamat a kívánt mértékű hígítás eléréséig folytatódik.

Az első kérdés, hogyan lehet hatása egy olyan anyagnak, ami a fenti hígítási módszer szerint (ha 1 molos oldatból indulunk ki) a 12. hígítási lépés után az Avogadro-szám (6×10^{23}) szerint az oldat nagyságrendekkel csökkenő valószínűséggel tartalmazhat akár egyetlen aktív molekulát is?

A másik az, hogyan lehet az, hogy minél jobban hígított az anyag, annál tartósabb és mélyrehatóbb a hatása?

A hatást ma már számos klinikai tanulmány bizonyítja. Ezeket a sorozat következő részeiben mutatjuk be. A tudomány sok egyéb nanoméretű részecske (pl. a feromonok, hang- és fényterápia) hatását igazolta az emberi szervezetre.

De mindezek előtt érdemes leszögezni, hogy a homeopátia azért népszerű, mert működik. A megismerés leginkább bevált útja a tapasztalás.

A teória, ami bizonyítja ezt, fontos, de csak másodlagosan. Ez hasonlóan érvényes a hagyományos orvoslás gyógyszereire: sok ismeretlen hatásmechanizmusú gyógyszerünk van még. A következő magyarázat ezéért inkább filozofikus és gondolatébresztő, nem a tudományos teljesség igényével készült.

A kiindulási alap az, hogy a homeopátia szerei nem kémiailag, hanem fizikai szinten hatnak.

Jose Delgado neurológus kísérleteiben az emberi agyat egy adóvevőhöz hasonlított, amely a legkisebb inger is képes fogni, amennyiben a frekvencia, amplitúdó és egyéb elektromágneses tulajdonságok adottak és az agy számára megfelelőek.

A test külső ingerekre az ingerre fogékony neuronokon keresztül reagál. Ezt világítsuk meg egy zenei példával. Ha két zongora van egy szobában, és az egyiket leütjük a C billentyűt, a többi C hang rezonál erre. Homeopátiában a beteg a similiré (az a szer, amelynek a tünetei leginkább hasonlítanak a beteg tüneteihez) fogékony leginkább.

Számos teória létezik arra, hogy a homeopátiás oldatokban tárolt fizikai információ a thalamuson és a limbikus rendszeren keresztül miképpen szabályozza az emberi szervezettel, a mRNS expressziójának módosításával. A fogadó neuron reakcióképes az oldattal, és a közvetített információ a neuroendokrin-rendszeren keresztül immunmodulációs hatású lehet. A sejtek ennek megfelelően kezdik a szükséges enzimeket és fehérjéket szintetizálni. Egy sejtszintű reakció a külső hatásra. A környezeti hatásokra általában hasonló mechanizmuson keresztül reagálunk. A homeopátiás szerek hatásmechanizmusát Anatolij A. Komissarenko és munkatársai vizsgálják.

A másik alaptétel pedig a víz, mint közvetítő anyag szerepe a homeopátiában. A víz képes arra, hogy információkat tároljon és közve-

títsen, fizikai-kémiai szerkezetéből adódóan. Mindenki ismeri a közhelyszerű megállapítást, miszerint nincs két egyforma hópehely. A víz annak az anyagnak, mellyel érintkezésbe kerül, átveszi és megőrzi részecsketulajdonságait, és vizes közegbe kerülve átadja azt. Az emberi szervezet jelen esetben, (70% víztartalmánál fogva) a vizes közegből átveheti a homeopátiás szer információit. (Masaru Emoto, 2007)

A lépésenkénti hígítás-rázás folyamata a homeopátiás gyógyszerkészítésben csökkenti a koncentrációt, és növeli az oldaton belül a molekuláris rendezettséget, ez az anyag emissziós tulajdonságaiban mérhetően követhető.

(A sorozat következő részeiben a spektroszkópos vizsgálatok eredményét részletesen ismertetjük.)

HIVATKOZÁSOK

A. A. Komissarenko elméletére, miszerint a gyógyszeralapanyagok nem ionizáló jellegű, alacsony frekvenciájú emissziója megváltozik a homeopátiás potenciálás során.

R. R. Sharma szerint a potenciált oldatok képesek áthatolni az vér-agy gáton és a sejtfallakon. Így magyarázta azt is, hogy minél többször potenciált az anyag, annál mélyebb szinten hat a szervezetben.

Hahnemann, aki nem ismerte az immunrendszer fogalmát a XIX. században, úgy írta le módszerét, hogy az életerőre hat.

Zárszóként Hahnemannt idézném:

„Hogy ezen a természet csöndes vizsgálatában felhasznált, biztos gyógyításhoz vezető út az eddigi gyógytudományunk iskolarendszereinek ellentmond, arról az én tanom igazsága nem tehet. Czáfóljatok! Czáfóljatok, ha tudjátok, valamely sikeres, biztos, kellemesb gyógymód kijelölésével. Ha pedig az enyémet jónak találjátok, használjátok az emberiség javára, és adjatok érte Istennek hálát!”

Sorozatunk következő részében a homeopátia

magyarországi történetét és vonatkozásait ismertetjük.

IRODALOMJEGYZÉK

1. Erich Jantsch: *The Self-Organizing Universe*. Oxford, England. Pergamon, 1980
2. Matthew Kluger: *Fever*. *Pediatrics*. 66,5, November, 1980, 720–724.
3. Matthew Kluger: *Fever: Effect of Drug-Induced Antipyresis on Survival*. *Science*. 193, July 16, 1976, 237–239.
4. Matthew Kluger: *Fever and Survival*. *Science*. 188, April 11, 1975, 166–168.
5. R. R. Sharma: *Homoeopathy Today: A Scientific Appraisal*. *British Homoeopathic Journal*. 75,4, October, 1986, 231–236.
6. Dr. Selye János: *Életünk és stressz*
7. D. Ullman, *Discovering Homeopathy: Medicine for the 21st Century*, Berkeley: North Atlantic, 1991, 39–40.
8. Masaru Emoto: *A víz rejtett bölcsessége*. Édesvíz. Budapest, 2007
9. Комиссаренко А. А., Салычева Л. В.: *Межд. мед. Журнал*. IMJ. 2000;4:242–246.
10. Köhler: *A homeopátia tankönyve I*. Hippokrates. Budapest, 1999
11. José Manuel Rodríguez Delgado: *Physical Control of the Mind: Toward a Psychocivilized Society*. Harper and Row, 1969

KYOCERA FS-1300D VÉNYNYOMTATÓ

A Magyar Orvosi Kamara ajánlásával!



TERMÉKJELLEMZŐK

**Hosszú élettartam
(100 000 oldal)**
Olcsó lapköltség
Megbízható minőség
**Környezetbarát
(csak a tonert kell cserélni)**



VISZONTELADÓK

GlobalUnion Kft. - Budapest
1/273-0100
www.globalunion.hu
Printer Service - Székesfehérvár
22/503-850
www.printer.hu
Megaram Kft. - Baja
79/424-612
www.megaram.hu
Prior Kft. - Kecskemét
76/504-154
www.prior.hu
Meditrade Bt. - Miskolc
46/432-725, 30/928-6963
www.meditrade.hu
Ynet Kft. - Nagykanizsa
93/536-080
www.ynet.hu
Farkas Géza - Komárom
30/376-0310